ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník V.	ČERVEN 2010	č.6

Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

ROK KNĚŽÍ

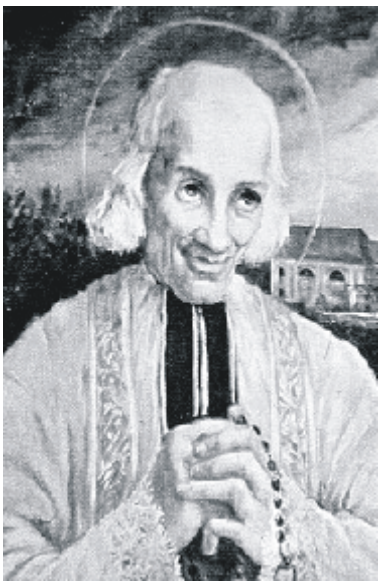

V pátek 11. června 2010 o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, bude slavnostně zakončen rok kněží, vyhlášený Svatým otcem Benediktem XVI. vloni právě o tomto svátku. V poslední době můžeme být svědky toho, že církev často zaměřuje naši pozornost k určitému duchovnímu dobru, o které máme v tom roce usilovat. Bývá to zpravidla období jednoho roku (rok Eucharistie, rok Písma, rok rodiny, rok dítěte apod.), ale také to může být delší období, jako například když otec kardinál Tomášek vyhlásil Desetiletí duchovní obnovy a každý rok z toho desetiletí byl pod ochranou jednoho z našich českých patronů. Tehdy ovoce Desetiletí se dostavilo.

Jaké ovoce můžeme očekávat od právě končícího roku kněží? To závisí na tom, jak jsme jej prožívali a o co jsme Boha prosili. Celý rok byl vyhlášen pod ochranou svatého Jana Marie Vianneye, od jehož úmrtí vloni uplynulo 150 let (4.8.1859). „Díky otevřeným hranicím" mohli mnozí navštívit francouzskou farnost Ars, kde světec působil, Řím, kde Svatý otec rok kněží vyhlásil a kde bude také slavnostní ukončení. Pouti v rámci diecéze – Olomouc k sv. Janu Sarkandrovi, knězi a mučedníkovi. Každá pouť je pro věřícího člověka duchovním přínosem, zvláště pokud si vykoná svatou zpověď, přijme Tělo Páně a učiní předsevzetí.

Jestliže očekáváme zlepšení situace v nedostatku kněží, pak kromě modliteb je třeba také pomáhat těm, které Pán volá příkladem křesťanského života především v rodinách a v prostředí (farnost), ve kterém žije. I zde platí zásada: „Člověče přičiň se a Pán Bůh ti pomůže. A to platí nejen v roce kněží, ale vždycky.

***

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:
Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

***Úmysl všeobecný*:** Aby se všechny národní i nadnárodní instituce snažily zajistit úctu k lidskému životu od početí až do přirozené smrti.

Úmysl misijní: Aby církve v Asii, které tvoří „malé stádce" mezi křesťany, poznávaly, jak mají předávat evangelium a vydávat radostné svědectví o své oddanosti Kristu.

Úmysl národní: Aby rodina věřících dovedla s odvahou bránit vzácný dar lidského života, a cítila spoluodpovědnost za osudy zneužívaných a týraných dětí.

Úmysl farní: Aby všichni naši farníci, zvláště letošní prvokomunikanti doceňovali velikost Kristova daru, daného nám ve Svátosti oltářní a často jej přijímali.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci květnu 2010 přijali:

Viktorii Hudecovou - Vysoké Pole
Vojtěcha Krajíčka - Vsetín
Jakuba Zvončáka - Újezd

***

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem 1. května 2010 začali:

Dušan Pavlík - Újezd
Marie Janušková - Újezd

***

V měsíci květnu 2010
odešli na věčnost a byli pohřbeni:

1. května:
Josef Sanytrák - 79 let
Horní Lhota 102

1. května:
Miroslav Machuča - 65 let
Drnovice 10

5. května:
Jan Častulík - 85 let
Drnovice 93

15. května:
Anna Majeriková - 84 let
Dolní Lhota 118

17. května:
Irena Kráčalíková - 63 let
Újezd 208

22. května:
Alois Perůtka - 86 let
Horní Lhota 119

Odpočinutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.

***

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství

Poselství z 25. dubna 2010

"Drahé děti!
V tomto čase, kdy se zvláštním způsobem modlíte a žádáte moji přímluvu, vybízím vás, dítka, modlete se, abych vám skrze vaše modlitby mohla pomoci, aby se co nejvíce srdcí otevřelo mým poselstvím. Modlete se na moje úmysly. Já jsem s vámi a přimlouvám se před svým Synem za každého z vás. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

***

POSTŘEHY ZE ŽIVOTA KNĚZE

Dva roky prázdnin

Malí kluci mívají velké životní plány. Jeden se chce stát kosmonautem, druhý lovcem mamutů, třetí touží být řidičem popelářského vozu. I já jsem měl jedno skromné přání. Být předsedou vlády. Bohužel se mi nevyplnilo – asi jsem se špatně učil. Kdyby se uskutečnilo, bylo by dnes všechno jinak. Ministrem školství bych jmenoval Julese Verna in memoriam, jehož kniha „Dva roky prázdnin" by se stala článkem ústavy č.1. Její četba by byla přísně povinná, její obsah mým vládním programem a nevyšším státním zákonem. Každý, kdo by ho porušil, by byl potrestán nepřetržitou školní docházkou. To by bylo něco! Trestná činnost v naší zemi by tím pádem poklesla na minimum a ze zahraničí by k nám jezdila jedna delegace za druhou okukovat, jak to děláme.
Nestal jsem se předsedou vlády, ale jen knězem. Tak to už v životě chodí. Doplatili na to jako vždy ti nejbezbrannější. Děti. Místo dvou roků prázdnin mají jen dva měsíce. Proto jsem s nimi solidární, na prázdniny se spolu s nimi těším a alespoň nějaký den z nich spolu s nimi trávím. Mohou nám je zkrátit, ale nemohou nám je zkazit. Prázdniny jsou tady a je třeba využít každou jejich minutu, zvláště když jsou tak krátké.
O minulých prázdninách jsem vzal děti do lesa, kde jsme si hráli na schovávanou. Byla to hezká a zajímavá hra, kterou jsme si vydrželi hrát až do jedenácti hodin večer. Zahrál si ji s námi i místní policejní sbor, který jsem musel přivolat, když jsem děti nemohl najít. Dětem se to líbilo a chtěly, abychom hned druhý den hru na schovávanou zopakovali. Rodiče jim to ale bůhvíproč zakázali. Proto jsme šli letos jenom na hřiště, kam povolení dostaly. Zahráli jsme si fotbal, pak jsem koupil každému v kiosku za deset korun limonádu a za patnáct bublifuk – to bylo radosti a veselí!
Po loňské zkušenosti jsem musel dbát na to, aby byly děti včas doma. Proto jsem k večeru navrhl závod v běhu domů, kam se jim moc nechtělo. Když jsem jim ale nenápadně přilil do limonády trochu bublifuku, utíkaly, že jsem jim nestačil.
Ať už je o prázdninách člověk s dětmi nebo s někým jiným, může dělat spoustu věcí. Nemusí však dělat také nic, vždyť jsou prázdniny. Však on se Pán Bůh o nějaký program postará. Hned ráno vám třeba zazvoní telefon: „Pane faráři, jak se máte a co dneska děláte?" ptala se paní Benešová. „Mám se dobře, nedělám nic." „To byste mohl přijít na oběd nebo na večeři." „To bych mohl." „Cože?! Na obojí? Nebude to pro vás příliš dlouhé?" „Nebude. Když mezi tím připravíte nějakou dobrou svačinu, ono nám to uteče."

Skvrňanské kafe

Vejdete-li někde do domu, napřed řekněte: „Pokoj tomuto domu." V tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co vám dají", učil Pán Ježíš zásadám společenského chování své učedníky, když je rozesílal hlásat evangelium.

Velmi moudrá a praktická rada, platící pro všechny generace jeho učedníků. Jenže, co mají dělat, když jim všude dávají kávu, to neřekl. Ať přijdu kamkoliv, všude ji dostávám. Nestěžuji si na to, protože je to lepší, než kdyby mi nedali nic, ale co je moc, to je moc. Některým lidem, které navštěvuji a kávu mi stále nabízejí, jsem proto daroval minihrneček, do kterého mi ji nyní nalévají. Jiní to neakceptují a stále mi předkládají tzv. kafáky s obsahem čtvrt až půl litru. Mezi nimi vede prozatím paní Čemanová z Vránova na Domažlicku, která mi jednou nalila kávu do vázy.

Jednu z nejlepších káv vaří paní Grünvaldová. Není moc velká ani horká, zkrátka akorát. Uvaří ji vždy ve své malé kuchyni, pak mi ji i s trochou pečiva přenese do obývacího pokoje a popřeje dobrou chuť. Tam se usadíme, pěkně si povídáme, co chtít ještě více? Tomu říkám kafíčko. Takové, není-li už sedmé během jednoho dne, mám rád.

Rád vzpomínám zvláště na to, které mi uvařila minulý rok při vánoční návštěvě. Všechno proběhlo tak jako vždycky, až na jednu maličkost. Spočívala v tom, že zapomněla do hrnečku před zalitím vodou nasypat kávu. Nezlobil jsem se na ni, neboť vzhledem ke své devadesátce má na takové malé opomenutí nárok. Když jsem její „kávu" ochutnal, zeptala se starostlivě: „Není to moc hořké, pane faráři? Kdyby jo, přidejte si cukr." „Není, paní Grünvaldová," odpověděl jsem popravdě. „Dneska se vám to kafe zvlášť povedlo, vůbec není hořké. Takové jsem ještě nepil."

Paní Grünvaldová se usmála a já také. Asi deset minut jsme ještě rozmlouvali, přičemž jsem popíjel její dobře uvařenou vodu a byl celkem spokojený, protože daleko horší by bylo, kdyby mi do hrnku kávu dala, ale zapomněla nalít vodu.

Jelikož mě takto pohostila v Plzni – Skvrňanech, kde bydlí, nazývám od loňských Vánoc takovouto kávu skvrňanskou. Přiřadil jsem ji k mnoha druhům jiných káv jako např. vídeňské, turecké či alžírské, neboť si to zcela jistě zaslouží.

Jak lze vyčíst i z těchto řádků, mohl bych o kávě pomalu skládat básně či psát romány, ale to naštěstí není mým povoláním. A tak chodím dál po návštěvách, při kterých, ať chci, nebo ne, znovu a znovu dostávám takovou či onakou kávu. Na tom už asi nic nezměním.

Proto, přijde-li na faru někdo ke mně, neváhám a rovněž stavím vodu na kafe. Mohu z nich nabídnout také několik druhů. Například skvrňanské.

(z knihy Všichni svatí s hašlerkou od P. Jiřího Barhoně připravil Václav Ulrich)

***

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Valentina Rafaje, faráře v Újezdě v letech 1950 – 1959

Již naposled je mně tímto zápisem dopřáno se společně s Vámi potěšit vzpomínkou na příkladného, skromného a optimistického faráře újezdského P. Valentina Rafaje. Vím, že dnešní poměry a vztahy k duchovním osobám se mnohde a v mnohém tzv. „modernizovaly", nebo jsou to jen názory těch „starých", které se dnes již tak „nenosí", jak často slyšíme kolem nás, ale pro mě a pro mnohé byl a zůstane navždy P. Valentin opravdovým důstojným pánem, neokázalým reprezentantem svého stavu a vpravdě příkladným, vezmeme-li to z širšího hlediska demokraticky a lidsky, správným občanem. Byl to první kněz, s nímž jsem po svém příchodu do Újezda přišel do kontaktu a ještě dnes a snad navždy ho mohu zařadit mezi kněze, na něž s úctou, láskou a hlubokými díky vzpomínám, neboť jsem jim sloužil jako ministrant nebo mě učili náboženství jak na obecné škole tak na gymnáziu např. v Lipníku n. Bečvou P. Španěl, P. Beneš, P. Špunda, P. Bombera, P. Křenek, P. Dr. Kryštovský, P. Goldman, P. Izák, P. Smažinka nebo v Novém Jičíně P. prof. Hyža, P. Laněa, v Ústí nad Orlicí univ. prof. Cibulka, P. Božtík, P. Hernych či v mém rodišti P. Buchta, P. Jurák, P. Hanuza a řada dalších. P. Valentin patří do čestné řady těch, kteří formovali naše vědomí, naše srdce a rozum a přiváděli nás k našemu jedinému Učiteli a Mistru Ježíši Kristu. Nelze z jejich výčtu vyjmout P. prof. Olšinu z Francové Lhoty, P. děkana Pleváka z Lidečka, P. děkana Pechance z Val. Klobouk, P. Vitoula ze Štítné n. Vláří a další a další, na něž nelze zapomenout. Tak mohu s vděčností popřát R.I.P. všem, i našemu P. Valentinovi, jemuž patří tyto poslední následující řádky z naší farní kroniky při vzpomínce na místo jeho posledního odpočinku v blízkém Pitíně po boku svého arcibiskupa – mučedníka J. K. Matochy.

P. Valentin ve svém posledním zápisu charakterizuje tehdejší zdejší pastoraci. Píše, že první pátky zde byly zavedeny jíž dříve. Od nového roku 1952 zavedeny na první pátky večerní mše sv., a asi od května téhož roku začal sem pravidelně dojíždět na první pátky

každý měsíc dp. P. Josef Vitoul z Valašských Klobouk. Míval zde promluvu a pomáhal zpovídat. Byla to obětavá výpomoc, která se osvědčila. Cizí zpovědníci v počtu 5 – 7 byli pravidelně zváni na sobotu před adoračním dnem na Krista Krále, a pak podle možností byli zpovědníci zváni v postě a adventu. Nejvíce bývalo tradičně penitentů na Krista Krále, kdy bývalo u stolu Páně 900 – 1 000. Hromadné zpovídání má jisté nevýhody. Myslím však, že větší jsou výhody. Vlažnější se dají snadněji strhnout. Bývá to slavnostní projev víry, který zanechává silné dojmy.
C o m m u n i c a n t e s (přistupující ke sv. přijímání): 1944: 8 988; 1945: 8 442; 1946: 7 187; 1947: 6 069; 1948: 9 631; 1949: 8 442; 1950: 11 615; 1951: 15 752; 1952: 15 784; 1953: 16 920; 1954: 20 365; 1955: 20 090; 1956: 19 653; 1957: 19 102; 1958: 18 033; 1959: 17 497; 1960: 17 040; 1961: 16 910
Dne 13.7.1959 začali jsme bourat starou, polorozpadlou hřbitovní zeď a stavět novou. Bylo toho naléhavě třeba, neboť hřbitov byl stále plný drůbeže.
Ke dni 31.8.1959 se vybetonovala zeď od hřbitovní brány až k farskému sklepu v délce asi 160 m. Farníci pomáhali přes velké pilno se žňovými pracemi velmi obětavě. Celkem bylo odpracováno (zdarma): z Újezda 686 hodin (112 brigádníků); Drnovic 532 hodin (88 brigádníků); Loučky 359 hodin (47 brigádníků); Vysokého Pole 319 hodin (47 brigádníků) a Slopného 245 hodin (40 brigádníků).

D e o g r a t i a s. Když odcházím na nové působiště – Pitín, kam jsem byl přeložen – zpytuji a modlím se: Deus misericors, rogo Te, quidquid negligenter minusque digne perfeci, ut perte supplere et satis facere digneris. (Milosrdný Bože, prosím Tě, cožkoli ve své malosti jsem nestačil učinit dokonale, nahraď dostatečně to, co se nedostává).
Přeji svým farníkům, aby dobrotivý Bůh je chránil od všeho zlého a dal jim vytrvalost ve víře a v dobrém. Svému nástupci přeji hojnost Božího požehnání a Boží ochrany. Všechny odporučuji pod mocnou ochranu bl. P. Marie, které jsem vždy po Bohu nejvíce důvěřoval.
Dominus vobiscum. Čtvrtek 3.9.1959

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

***

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

II.

3. Schválený sněmovní text s názvem „Život a poslání křesťanů v církvi a ve světě" byl na 2. zasedání plenárního sněmu na Velehradě od 6. – 10.7.2005 projednán a schválen a schválený sněmovní text s názvem výše uvedeným, krátce nato zaslán Apoštolskému stolci a po jeho přezkoumání je nyní oficiálně vyhlášen. Tím současně začíná posněmovní proces, ve kterém musíme uvést v život to, co bylo osmiletým průběhem Plenárního sněmu připraveno /kard. Mil. Vlk, předseda Plenárního sněmu/.

4. Vzýváme přesvatou Bohorodičku a Matku jednoty, Pannu Marii, aby nám u svého syna vyprosila milost „křesťanské snahy druhé těšit, láskyplného povzbuzení, nějakého duchovního společenství a srdečné účasti" /Flp 2,1/ tím, že budeme mít v sobě smýšlení, jaké měl Kristus Ježíš /Flp 2,5/. Voláme slovy: Pod tvou ochranu se utíkáme, Svatá Boží rodičko: Neodmítej naše prosby, když potřebujeme tvou pomoc, ale vysvoboď nás vždycky z každého nebezpečí, panno slavná a požehnaná".
Mariina úloha v církvi je neoddělitelná od jejího spojení s Kristem a přímo z něj vyplývá. Toto spojení Matky se Synem v díle spásy je zřejmé od chvíle pozemského početí Krista až do jeho smrti /LG 57/. Zvlášť se to projeví v hodině jeho utrpení. Blahoslavená Panna se ubírala cestou víry a své spojení se synem udržovala věrně až ke kříži. Tam stála ne bez Božího plánu, spolu se svým jednorozeným, hluboce trpěla, přidružila se k jeho oběti svou mateřskou duší a láskyplně souhlasila, aby byl zabit obětní dar, který ona zrodila. A nakonec, když Ježíš Kristus umíral na kříži, dal ji za matku učedníkovi těmito slovy: „Ženo, to je Tvůj syn" /Jan 19,26-27/ KKC 964-971/. Budou mě blahoslavit všechna

pokolení /Lk 1,48/. „Úcta církve ke svaté Panně je niterný prvek křesťanského kultu". „Marii ... církev právem uctívá zvláštní úctou ... Už od nejstarších dob je blahoslavená Panna uctívána pod názvem „Bohorodička" a věřící se v modlitbách utíkají pod její ochranu ve všech nebezpečích a potřebách ... Tato úcta ... je sice zcela jedinečná, ale podstatně se liší od úcty a klanění, která se vzdává vtělenému Slovu stejně jako Otci i Duchu svatému a velmi ji podporuje", nachází svůj výraz v liturgických svátcích, zasvěceních Matce Boží, a v mariánské modlitbě svatého růžence, „souhrnu celého evangelia". KKC 2678 – Nejsvětější Panna Maria byla po skončení svého pozemského života vzata s tělem i duší do nebeské slávy, kde se již podílí na slávě vzkříšení svého Syna, předjímajíc vzkříšení všech údů jeho Těla.
4. Vděčně si uvědomujeme, že sněm rozvíjí „nadpřirozený smysl pro víru celého lidu, když od biskupů až po poslední věřící laiky dává najevo svůj obecný souhlas ve věcech víry a mravů". Aby vykonával ve světě svůj prorocký úkol, musí Boží lid ustavičně rozněcovat a obnovovat život z víry zvláště stále hlubšími úvahami – pod vedením Ducha svatého – o pravdách víry a snahou obhájit jejich rozumnost vůči těm, kdo se ptají po rozumových důvodech. Na otázku kdo je Bůh, arcibiskup Duka konstatuje, že na ni nejlépe odpovídá Písmo, když ve druhé knize Mojžíšově o sobě mluví přímo Bůh slovy: „Já jsem, který jsem". Kočovný národ ve 13. stol. před Kristem nám předkládá výpověď o Bohu, ke které evropská kultura dospěla o osm set let později Platonem nebo Aristotelem. Jak řečtí filozofové tak i vyvolený národ dospěl na filozofické rovině ke společnému základu. Tato odpověď vytváří prostor pro dialog např. s islámem, na této rovině je dialog možný i se všemi náboženskými kulturami, které se rozhodly filozofickou cestou hledat odpověď na otázky „kdo" nebo „co" je Bůh. Nabízí nám východisko i v českém prostředí, ve kterém je víra „v něco" akceptovaným postojem. „Já jsem, který jsem". Tedy jsoucno je neutrum. A to je něco. Toto „něco" je styčným bodem k diskusi. Ale Bůh před slůvkem „jsem" vkládá zájmeno „já". Já jsem. Ptáme-li se, kdo je Bůh, zjišťujeme, že Bůh je ten, kdo člověka překračuje. Prorok Izaiáš nazývá Boha svatým, to znamená, že on je opravdu jiný. Já nemohu říci, že Bůh je jako já. Bůh je jiný. Na druhé straně nemůžu říci, že Bůh je věc. My dokážeme o jiných lidech nebo věcech říci, že jsou. To je náš základní postřeh. „Je".
Není to jen otázka smyslů, roli hraje i systém poznávacích prostředků. Například, mluví-li někdo o Americe, kde jsme nikdy nemuseli být, ani ji nevidíme, ani neslyšíme a přesto nepochybujeme, že je. Na základě věrohodnosti těch, kteří nám o ní vyprávěli. Nikdo se nám za to nesměje, naopak. Proto se nám nemůže nikdo smát, když říkáme o Bohu, že je na základě svědectví Bible. Protože my věříme věrohodnosti těch, kdo o existenci Boha svědčí: Zároveň víme, že o této existenci můžeme přesvědčit i jiným způsobem. Jsou tu otázky počátku, racionality. Tázání „Kdo je Bůh?" nemůže nechat nikoho klidným. Ta přesažnost a jinakost Boha, kterou Einstein nazývá pocitem bázně před vědomím transcendence, je vyrovnávána Boží niterností. To je ten krásný moment, který zachycuje mystická literatura v rozhovoru mezi Kristem a třeba Kateřinou Sienskou, v němž Kateřina ve chvíli náboženské, duchovní ale i duševní vyprahlosti a prázdnoty Kristu, tedy Bohu, vytýká, že s ní není. Není u ní přítomen. A on jí říká: „Právě tehdy jsem ti byl nejblíž". Boží skutečnost má tedy i hluboký, imanentní rozměr, v němž se člověk s Bohem nesetkává jenom jako se skutečností, bez které by neexistoval jeho vnitřní život. Toto je schopen pochopit člověk, který si uvědomuje Boží existenci nejen v nezměrných hlubinách vesmíru, ale i ve svém nitru. Immanuel Kant toto napětí vyjádřil, když řekl, že obdivuje dvě věci, hvězdné nebe nad sebou a mravní zákon v sobě. V Bibli, Novém zákoně vidíme, že jiný přesažný a vzdálený Bůh vzdálenost k člověku v Kristu překračuje a je s námi. Tuto zkušenost lidstvo má a jejím důkazem je existence náboženství jako takového. Bůh je člověku nejbližší. Tak se rodí pojem novozákonního Boha v definici, se kterou vede církev do jednadvacátého století současný papež, totiž, že Bůh je láska. To znamená, že Bůh je odpovědí na mé hledání dobra a lásky. Zde musíme použít pojetí osobního rozměru Boha, protože láska v osobním vyjádření nepředpokládá „něco", ale „někoho" /D. Duka: O Bohu/

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

***

TURÍNSKÉ PLÁTNO – VELKÉ TAJEMSTVÍ

Od 10. dubna do 23. května proběhla v italském Turíně výstava jedné z nejvzácnějších a nejcennějších relikvií – Turínského plátna. Počet zájemců přesáhl 2 miliony. Jak známo, jde o plátno, do nějž bylo zabaleno Kristovo tělo sňaté z kříže a uložené do hrobu. Nalezeno bylo jeho učedníky v prázdném hrobě po Ježíšově zmrtvýchvstání. Už téměř 500 let budí pozornost a v posledních desetiletích bylo mnohokrát vědecky prozkoumáno, zda je pravé nebo jde o padělek. Záhada není dodnes jednoznačně rozluštěna.
Shrneme si nejzákladnější poznatky:
Turínské plátno je lněná textilie (s nepatrným podílem bavlny) o rozměrech 436 x 110 cm, vážící 1 420 gramů. Je pojmenováno podle italského města Turín, kde byla tato relikvie od roku 1578 uchovávána. Na plátně je otisk celé mužské postavy zepředu i zezadu. Kromě toho jsou tu skvrny zaschlé krve, kapky krve na vousech, otisk mincí v očních důlcích. Postava je vysoká 175 – 180 cm, zobrazuje muže kolem 35 – 40 let, vážícího asi 80 kg, s vousy a vlasy po ramena. Na těle jsou zřetelné stopy po silném bití. Podle Bible si vyžádal u Piláta Ježíšovo tělo jeho tajný učedník Josef z Arimatie, společně s Nikodémem sňali ukřižovaného z kříže, zabalili tělo do plátna a uložili do hrobu. Otisk mužské postavy je viditelný pouhým okem.
Jak se dostalo plátno do Turína?
Tato otázka je stále velkou záhadou. Snad bylo podle legendy přemístěno z Jeruzaléma postupně ve středověku až do Francie a nakonec do Itálie. Roku 1532 bylo požárem málem zničeno (dodnes patrná ohořelá místa). Od roku 1578 je uchováváno v Turíně v katedrále sv. Jana Křtitele, kam byla relikvie přenesena královskou rodinou Savojských. Zkoumání původu bylo sice zahájeno v 19. stol (poprvé vyfotografováno 1898), ale teprve 1978 bylo plátno podrobeno zkoumání několika nezávislých laboratoří.
Jaké jsou tedy výsledky?
Pravosti plátna nasvědčuje použitý materiál, způsob tkaní, mince v očích mrtvého (z roku 29), přítomnost pylu ze 48 rostlin kvetoucích v okolí Jeruzaléma v březnu a dubnu. Poblíž ramen se otiskly i části rostliny, z níž mohla být spletena trnová koruna. Dále stopy mučení apod.
Pochyby o pravosti byly vyřčeny v souvislosti s radiouhlíkovou metodou.
Ta ukázala na mladší původ textilie (začátek 14. století). Problém ovšem nastal, když vědecké týmy proslulých univerzit zjistily, že zkoumaly jen malý útržek plátna o velikosti 1 cm x 7 cm, který byl v podstatě pozdější záplatou! Tedy další pochybnosti. Záplatou zřejmě vyspravili plátno klarisky po zmíněném požáru (1534) a dokonce ho obarvili hnědým barvivem jako byla původní látka. Vznik otisku celého těla se nepodařilo uspokojivě vysvětlit, což je nejzáhadnější. Je samozřejmě ještě celá řada dalších zjištění, která neuvádím kvůli rozsahu článku. Místa na zápěstí a nohách odpovídají tehdejšímu způsobu křižování. Je prokázáno, že ve středověku bylo zobrazováno chybně. Ježíš byl bičován důtkami s kovovými kuličkami, trám, který nesl na ramenou, byl asi 35 kg těžký, při nesení několikrát upadl. Protože je nejzáhadnější otisk celé postavy, vznikla i domněnka, že postavu někdo namaloval, ale stopy po štětci se nenašly – takže: Poslední analýzy tvrdí, že plátno pochází z období od 1. tisíciletí př. n. l. do 7. století našeho letopočtu! Pokud by šlo o padělek, byl by to geniální podvrh, který odolal všem moderním metodám. Teď uvádím pro zajímavost jednu senzační spekulaci, jejíž oprávněnost měly proslulé týmy odhalit. Historik Nicholas Allen si všiml, že obličej otištěný do plátna je nápadně podobný podobiznám renesančního umělce Leonarda da Vinciho. Prý tak doslova vytvořil svůj fotografický obličej a promítl ho na plátna napuštěné síranem stříbrným. Možná je dobré si připomenout, že Leonardo byl nejen malíř a sochař, ale i fantastický konstruktér všech možných vynálezů, strojů a přístrojů (vrtulníky, parníky ...). Jedna italská historička otiskla zajímavé informace o templářích, kteří se podle jednoho záznamu z vatikánských archivů klaněli jakési „hlavě". Později zjistila v jednom dokumentu, že se mladý rytíř zmiňuje o dlouhém plátně, na němž byla otisknuta postava člověka. (Jde o rok 1278.) A tak se vrší jedna záhada na druhou a tajemství spíš přibývá ...
Jaké je v této věci stanovisko církve?

Katolická církev neusiluje o důkaz pravosti za každou cenu. Jan Pavel II. řekl, že není úkolem církve stanovit zda je plátno pravé či nikoli. Víra a věda spolu musejí spolupracovat. V každém případě jde o jedinečnou relikvii, která by právě svým tajemstvím měla přimět člověka k přemýšlení. Víra nepotřebuje žádný vědecký důkaz, protože sahá dál ...

Helena Frimlová
(převzato)

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU – FARNOST ÚJEZD

1. června : Úterý Sv. Justina, mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Františka Machů, jeho rodiče, stařečky z obou stran, duše v očistci a ochranu pro živou rodinu Za Zdeňka Bodláka, manželku, bratra, otce a dar zdraví pro živou rodinu
2. června : Středa Sv. Marcelína a Petra, mučedníků	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Ďulíkovy, Kozubíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu Za živou a + rodinu Drgovu, Novákovu a duše v očistci
3. června : Čtvrtek **Slavnost** **TĚLA A KRVE PÁNĚ** **(Boží tělo)**	6.30 Új.: 17.35 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	 Za + Stanislava Barcucha, + rodiče, + zetě, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za Karla Kostku, Františka Kolaříka, rodiče Petrů, dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny Za Annu Petrů a vnuka Luboška
4. června : Pátek **1. pátek v měsíci červnu**	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jana Šomana, rodiče Machů, Kůdelovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Soukupovy, děti, zetě, dvě snachy, rodiče Petrů a dar zdraví pro celou rodinu
5. června : Sobota Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu Za + Bohumila Trochtu, S.M. Annu Šutovu a duše v očistci
6. června : Neděle **10. neděle v mezidobí** Sv. Norberta, biskupa	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za sedmdesátníky z Újezda a z Loučky Za + rodiče Hlavičkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za d.p. P. Jaroslava Studeného a ostatní + kněze z naší farnosti Za + Františka Hlavičku, Aloise Žáčka a Boží pomoc pro živou rodinu
7. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + Josefa Ovesného, jeho otce Josefa a Justina Kojdu
8. června : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Martiniskovy, Šuráňovy, bratra Zdenka a Josefa, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Martiniskovu Za rodiče Pavelkovy, jejich děti, vnuky, tři zetě, dvoje stařečky, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu
9. června : Středa Sv. Efréma Syrského, jáhna a uč. církve	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kubíčkovy, jejich rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za celou + rodinu Váňovu a Čechovu; Boží požehnání pro živou rodinu doma i v cizině
10. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Františka Jakůbka, syna, dvě dcery, dvoje rodiče, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodiče Honkovy, Bližňákovy, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu

11. června : Pátek **Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA** Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Urubkovy, syna Jindřicha, prarodiče a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Františka Malotu, jeho rodiče, Vojtěcha Kováře, dceru, manžele Kolaříkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
12. června : Sobota Neposkvrněného Srdce Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + manžele Machů, Kralovičovy, Svobodníkovy, duše v očistci a živou rodinu Za + Ludmilu a Josefa Kozubíka, duše v očistci a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
13. června : Neděle **11 neděle v mezidobí** Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za + Jana Machů, rodiče Machů, živé a + kněze, živou a + rodinu Machů Za + rodiče Číčelovy, Urbaníkovy, + Oldřicha Jordána a dar zdraví pro živé rodiny Za + Marii a Blanku Častulíkovy, rodiče, živou a + rodinu Za farníky (sv. křest)
14. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče a prarodiče Slovákovy, duše v očistci - zvláště ty, na které nikdo nepamatuje a Boží požehnání pro živou rodinu
15. června : Úterý Sv. Víta, mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Janků, syna, rodiče Ambrůzovy, rodinu Černobilovu a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Antonína Běloně, rodiče Běloňovy, bratry, švagra, švagrovou a živou rodinu
16. června : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Farníkovy, Karla Machuču a živou rodinu Za + Bohuslava Šůstka, rodiče Dubcovy a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje
17. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, dceru Marii, vnuka Zdeňka, zetě, Marii Ambrůzovu, stařečky z obou stran a duše v očistci Za + rodiče Stružkovy, Vladimíra Jordána, Antonína Knotka, Marii Šašinovu a dar zdraví pro živou rodinu
18. června : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Kořénkovy, syny, dceru Rosinu, švagry, vnuka Josefa a duše v očistci Za + rodiče Šenovské, syny, snychy, duše v očistci a dar zdraví pro živé rodiny
19. června : Sobota Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Lenku Žáčkovu, Vlastu a Josefa Mikulkovy, Miroslava Žáčka, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Aloise a Marii Králíkovy, jejich + děti, rodiče, tři zetě, + rodinu Kuželovu a dar zdraví pro živou rodinu
20. června : Neděle **12. neděle v mezidobí**	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za Emílii Machů, živou a + rodinu Za + rodiče Janošovy, + syna, dar zdraví a ochranu Pannny Marie pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu Za rodiče Kořenkovy, syna, vnuka, zetě, rodiče Barcuchovy, syny a duše v očistci
21. června : Pondělí Sv. Aloise, řeholníka	17.35 Új.:	Za Břetislava Slaměníka, jeho rodiče, rodiče Bulíčkovy a tři dcery
22. června : Úterý Sv. Jana Fishera a Tomáše Mora, mučedníků, sv. Paulina Nolanského, biskupa	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Antonína Krajču, rodiče Helisovy, živé a + kněze Za + Jana Smolka, dvě + dcery, dva zetě, vnuka Josefa a duše v očistci
	17.35 Új.:	Za + rodiče Barcůchovy, Ptáčkovy, jejich děti, duše

23. června : Středa Ferie	18.30 Sl.:	v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za + Josefa Vaňka, jeho rodiče a Boží ochranu pro živou rodinu
24. června : Čtvrtek **Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE**	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Polčákovy, syna Františka a Josefa, rodiče Trchalíkovy, pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Jana Machů, + manžely Svobodovy a duše v očistci
25. června : Pátek Sv. Jana a Pavla, mučedníků	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Jana Barcůcha, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu Za rodiče Lekešovy, dceru Helenu a Boží požehnání pro živou rodinu
26. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Rumanovy, + děti, rodinu a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Marii Ovesnou, rodinu Rokytovu, Kučerňákovu, duše v očistci a dar zdraví pro rodinu Ovesnou a Kučerňákovu
27. června : Neděle **13. neděle v mezidobí** Sv. Cyrila Alexandrijského, biskupa a učitele církve	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.:	Za živé a + Jany a Aloise (mše sv. s oferou) Za + rodiče Kozubíkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Ovesného, rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu Za školní mládež (na konci školního roku)
28. června : Pondělí Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	17.35 Új.:	Na dobrý úmysl
29. června : Úterý **Slavnost** **SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ**	6.30 Új.: 17.35 Új.: 18.30 Sl.: 19.00 Dr.:	 Za rodiče Polomíkovy, dvě dcery a ochranu Boží pro celou živou rodinu Za živou a + rodinu Máčalovu Za + stařečky Kořenkovy, + rodiče Kořenkovy, živou rodinu Kořenkovu a na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní
30. června : Středa Výročí posvěcení katedrály	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Lysákovy, duše v očistci a dar zdraví pro celou rodinu Za Josefku Kuželovu, rodinu Kuželovu, Machů, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V KVĚTNU
FARNOST HORNÍ LHOTA

3. června : Čtvrtek **Slavnost** **TĚLA A KRVE PÁNĚ** **(Boží tělo)**	7.00 16.00	Za + manžela, rodiče Vodičkovy, rodinu Mikuláškovu, syna Františka, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Františka a Zdenku Odehnalovy, jejich rodiče, celou živou a + rodinu
4. června : Pátek **1. pátek v červnu**	17.45	Za + Adolfa a Jiřinu Václavíkovy a jejich rodiče
5. června : Sobota Sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	17.45	Za členy živého růžence
6. června : Neděle **10. neděle v mezidobí** Sv. Norberta, biskupa	6.55 9.30	Za + Luboška a Michalku Barcuchovy, duše v očistci, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za děti prvokomunikanty
7. června : Pondělí Ferie	17.30	*Sehradice:* Za + Emílii Žáčkovu, dva manžele, jejich + rodiče, sourozence a + dceru Helenu
10. června : Čtvrtek	16.00	Za rodiče Šenovské, zetě, rodiče Majerikovy, duše v očistci a

Ferie		ochranu Boží pro celou živou rodinu
12. června : Sobota **Neposkvrněného Srdce Panny Marie**	17.45	Za + Aloise Šenovského, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
13. června : Neděle **11 neděle v mezidobí** Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	6.55 9.30	Za + rodiče Kozubíkovy, dvě + dcery a duše v očistci Za + rodiče Havelkovy, jejich rodiče, syna Milana, snachu Marii a duše v očistci
17. června : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Karla a Ludmilu Máčalovy, jejich rodiče, syna Karla, dvě manželky, dceru, duše v očistci a ochranu Boží pro celou živou rodinu
19. června : Sobota Sv. Jana Nep. Neumanna, biskupa	17.45	Na poděkování za 60 let života a celou živou i + rodinu
20. června : Neděle **12. neděle v mezidobí**	6.55 9.30	Za rodiče Bližňákovy, Idesovy, jejich + syny, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny Za farníky
21. června : Pondělí Sv. Aloise, řeholníka	17.30	*Sehradice:* Za rodiče Remešovy, sna, snachu a Boží ochranu pro živou rodinu
24. června : Čtvrtek **Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE**	16.00	Za + Aloise Žáčka, jeho syna a celou živou rodinu
26. června : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za Oldřicha Kuželu, bratra, rodiče, Františka Žáčka a dvě manželky
27. června : Neděle **13. neděle v mezidobí**	6.55 9.30	Za Aloise Idese, vnuka, rodiče Idesovy, Vaněčkovy, stařečky Žáčkovy, syna Rudolfa a pomoc Boží pro celou živou rodinu Za školní mládež *(konec školního roku)*
29. června : Úterý **Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ**	7.00 16.00	Za + rodiče Záhorovské, Fiedorovy, celou + rodinu, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu Za živou a + rodinu Kuželovu, Záhorovskou, Františka Janíka a duše v očistci

***

JMÉNA Z KANCIONÁLU

(pokračování)

Mach Stanislav (1906-1975)

Ředitel kůru v Čáslavi, hudební skladatel a pedagog, se narodil 4. 9. 1906 v Jilemnici. Jako syn obuvníka, byl rovněž předurčen k obuvnické živnosti, ale jeho srdce tíhlo za muzikou. Veden dobrými učiteli, podrobi1 se s nejlepším výsledkem státním zkouškám na pražské konservatoři, kde jeho hudební nadání vystihl sám dr. J. B. Foerster. R. 1928 otevřel si hudební školu v Jilemnici a r. 1931 se oženil se sl. G. Kubánkovou, výtečnou sopranistkou, prof. zpěvu na reál. gymnasiu v Jilemnici. V Jilemnici založil Cyril-skou jednotu a byl sbormistrem zpěváckého spol-ku Branislav (od 1929), s nímž provedl např. Smetanovu Českou píseň (1936) i několik oper (Prodaná nevěsta 1929 a 1937, V studni 1929 a 1932, Tvrdé palice 1930, Starý ženich 1931). Pak byl v Čáslavi ředitelem kůru, učitelem (od 1942) a ředitelem hudební školy (od 1946) a od r. 1961 Lidové školy umění. Sbormistr Hlaholu (od 1945), organizátor hudebního života (Čáslavské hudební středy, Dusíkova Čáslav) aj. tragicky zemřel spolu s manželkou 24.12.1975.

Tento uznávaný hudební pedagog a plodný skladatel instruktivních děl napsal na 170 skladeb různého obsazení. Ceněny jsou zvláště jeho skladby pro housle s klavírem, kde se snažil o uplatnění zásad Ševčíkovy školy. Do Kancionálu byla zařazena jeho velikonoční mešní píseň Rozleťte se zpěvy vzhůru.

P. Martinů Jan, ThDr (1881-1940)

Generální vikář olomoucké arcidiecéze, autor duchovní hudby se narodil 10.8.1881 v Paskově. Odchovanec arcibiskupského semináře v Kroměříži, studoval pak v Římě a Vídni, kde v r. 1908 získal titul ThDr.. Habilitoval se pro církevní dějiny na bývalé Cyrilo-metodějské fakultě (1913), pak působil jako profesor církevního práva (1928).

Už v Kroměříži byl velmi dob-rým varhaníkem, v Olomouci napsal několik mší pro bohoslovecký mužský sbor, skladby a úpravy pro Cyrilometodějskou jednotu. Podílel se na harmonizaci některých písní v kancionálu Boží cesta. Zemřel 2. 1. 1940 v Olomouci.

V kancionálu je uvedena velikonoční píseň s jeho nápěvem Zvítězil Lev….

Mason Lowell (1792 - 1872)

Narodil se 8. ledna 1792 v Medfieldu ve státě Maassachutsetts. Posléze pracoval jako obchodní příručí a bankovní úředník ve městě Sannah ve státě Georgia. Svůj zájem o hudbu prohloubil studiem u německého učitele Bedřicha L. Abela. Jako ředitel kůru a varhaník v nezávislém presbyteriánském kostele inicioval otevření první nedělní školy pro černé děti v USA. Propaguje evropskou klasickou hudbu, zejména Hydna a Mozarta. V roce 1827 se stěhuje do Bostonu, kde nadále pracuje jako bankovní úředník. V jednu dobu je ředitelem kůru a varhaníkem ve třech kostelích a předsedou správní rady nakladatelství Handel a Haydn. V roce 1833 se stává zakladatelem Bostonské hudební akademie. Roku 1851 je na pozadí politických machinací opouští bostonské aktuální hudební dění a odchází do New Yorku, kde studují jeho synové. Následující rok odjíždí do Evropy. Tam je uchvácen hudbou zejména v německých kostelích v Lipsku a Drážďanech. Po návratu z Evropy se stává ředitelem kůru v presbytariánském kostele na páté avenue v New Yorku, kde zakládá sbor, formuje kostelní orchestr a spolu se svým synem Williamem slouží jako varhaník. V roce 1860 kupuje dům ve městě Orange ve státě New–Jersey. Tady je místní vlivnou osobností hudebního světa a v plné práci zde také 11.listopadu 1872 umírá

Lowell Mason byl ve své době vedoucí osobností v americké chrámové hudbě, zkomponoval více než 1600 písní, z nichž se mnohé zpívají dodnes. Zasloužil se také o zavedení výuky hudby a zpěvu na amerických státních školách. Na sklonku své hudební kariéry jako ředitel kůru New Yorku radikálně zasáhl do tradic americké chrámové hudby a prosazoval účinkování profesionálních sbormistrů a varhaníků. Do Kancionálu byla převzata jeho píseň Blíž k tobě, Bože můj (zpívaná ve většině křesťanských církví) s textem Václava Renče na námět F.Adamsové.

P. Mathon Placidus Johanes (1841-1888)

Řádový skladatel a vydavatel kancionálů, narozen 24. února 1841 ve Slavětíně u Olomouce, zemřel 28. července 1888 v Brně.

Od 17. 3. 1859 byl členem benediktinského řádu v Rajhradě, od roku 1872 žil až do smrti v Brně. Byl literárně činný a vedle náboženských spisů vydal Nápěvy ke všem písním kancionálu (Brno 1885). Je zakladatelem časopisu Hlídky literární (1885–1895) od roku 1896 jen Hlídka. Do Kancionálu je zařazena jím zkomponovaná vánoční píseň Co to znamená.

P. Mička Angelik Zdeněk, OP (1945)

Kněz OP, autor duchovní hudby P. Angelik Zdeněk Mička, se narodil 12. května 1945 v Mořkově u Nového Jičína. Do dominikánského řádu byl přijat 15. května 1968. Je virtuosem na varhany a výborným sbormistrem. V duchovní správě působil v mnoha farnostech (v blízkém okolí v Mysločovicích a u dominikánů v Uherském Brodě). Nyní je administrátorem farnosti sv. Kříže ve Znojmě. Je autorem mnoha duchovních písní a žalmů a instruktážní varhanní literatury zejména pro začínající varhaníky.

V kancionálu jsou zařazeny mimo žalmových odpovědí píseň ke křížové cestě Ježíši, tichý Beránku, adventní mešní píseň Volá hlas na text biskupa Josefa Hrdličky, svatodušní hymnus Přijď Tvůrce, Duchu svatý a příležitostná píseň Chvalme Pána všichni lidé.

Připravil František Čech

***

Myslet si, že vnější okolnosti by mohly člověka učinit šťastným, nebo nešťastným, je velký omyl. To, co dělá člověka šťastným nebo nešťastným, je jeho vlastní srdce.

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Týdenní pobyt pro seniory v Dolomitech. Ve dnech 12. až 19. června se uskuteční týdenní duchovně rekreační pobyt pro seniory v pastoračním domě Velehrad v severní Itálii v krásném horském prostředí. Bližší informace na faře.
Varhanní koncert v poutním kostele Panny Marie Sněžné v Provodově se koná v neděli 13. června 2010 hodin. Na varhany hraje Ludvík Šuranský ze Zlína. na programu jsou skladby J.S.Bacha, Ch.M. Sanleyho, G. Tritana a další. Dobrovolné vstupné bude věnováno na opravu kostela.

Zahradní slavnost pořádá v neděli 13.června DC Maják na louce u Charity sv. Vojtěcha ve Slavičíně. Začátek ve 14. hodin. Každoroční zábavné odpoledne se soutěžemi pro děti ve spolupráci s Junákem Slavičín. Za každý splněný úkol čeká děti odměna a možnost povozit se na koni. Občerstvení zajištěno. Vstupné dobrovolné. Za nepříznivého počasí se akce bude konat na Orlovně. Zveme všechny děti, rodiče i prarodiče na příjemně strávené odpoledne. Charita Slavičín.

Pouť tatínků s dětmi z Velehradu na Svatý Hostýn. Ve dnech 25. až 27. června se uskuteční třídenní pouť tatínků s dětmi z Velehradu na Svatý Hostýn. Ubytování je zajištěno v Napajedlech a ve Štípě, denně ujdeme 20 km. Pouť ukončíme na Svatém Hostýně mší sv. v neděli v 15.00 hodin. Bližší informace: Ondřej Šnevajs, tel.: 587 405 251, e-mail: snevajs@arcibol.cz.

Pobyt pro rodiče / prarodiče s vnoučaty ve dnech 31.07 - 07.08 2010 v Krkonoších, penzion Marianum, Jánské Lázně. Informace: Magdaléna Solárová, tel. 733 755 955, e-mail: olsenior@seznam.cz.

Blahopřání. Dne 8.5.2010 při diecézní pouti k svatému Janu Sarkandrovi v Olomouci předával arcibiskup olomoucký Jan Graubner ocenění zasloužilým kněžím. Mimořádné ocenění získal také náš pan farář **P. ICLic. Jan Můčka** a spolu s dalšími čtyřmi kněžími diecéze byl papežem ***Benediktem XVI. jmenován jeho kaplanem s titulem monsignor***. Letos dokončil svá další studia náš pan kaplan **P. Mgr. Tomáš Káňa** v doktorandském studijním programu na Cyrilometodějské teologické fakultě UP v Olomouci. 25. ledna 2010 mu byl udělen akademický titul ***„licenciát teologie", ve zkratce ThLic***.

Oběma našim duchovním otcům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme jim hodně síly a darů Ducha svatého i v příštích letech jejich kněžské služby.

farníci újezdské a hornolhotské farnosti

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti v měsíci červnu 2010:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
5.6.:	7.	3.	10.
12.6.:	8.	4.	11.
19.6.:	9.	5.	12.
26.6.:	10.	6.	13.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:
Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: *rkf.ujezd@volny.cz* nebo: *rkf.hornilhota@volny.cz*.

Redakční rada Újezd:
Mgr. Vladimír Měřínský, Dr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, a Pavel Heinz

Redakční rada Horní Lhota:
Mgr. Eva Řeháková, Mgr. Jiřina Šenovská, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.